

Over koeienpad bij Bingerden

Tussen kasteel Bingeren, de Marke en het dorp Angerlo ligt een verrassend oerlandschap.

door
Henk Harmsen

henk.harmsen@gelderlander.nl

BINGERDEN – Wat is het hier mooi en mistil. We maken op een frisse morgen een fikse wandeling met florist Paul Aukes en met Nol Roelofsen, die lange tijd werkte in het landschapsonderhoud op Bingerden. Een oud hegenpatroon, rijke flora en fauna, historie, ideale ingrediënten bijeen voor een landschapsmonument.

Roelofsen kent hier elk paadje en de oude namen van bossen, boerderijen en gronden. Onze wandeling begint bij boerderij Eekholt van de familie Hendriks. Hier gaf vroeger een hek over de Kruisstraat toegang tot de weide van de – nog altijd bestaande – Marke Angerlo. Die uitgestrekte markeweide was toen nog onverdeeld en gemeenschappelijk. Er waren rondom de markegronden meer van zulke hekken, om de mensen doorgang te geven en het gebrandmerkte vee binnen te houden. Over het boerderijf lopen we met laarzen door een drassig weggetje naar de veedrift of *groene straat*. Dat is een strook gras van enkele tientallen meters breed, aan weerskanten een flinke houtwal vol wellige knotessen en –wilgen. Midden over de groenstrook

► Bij Angerlo is te zien hoe het samengaan van veeteelt en bosexploitatie een fraai landschap vormde

is hier en daar nog een smal koeienpaadje zichtbaar, een teken dat de functie van veedrift nog bestaat. De grasstrook ligt als een grote halve cirkel door het landschap en maakt zo alle stukken van het aangrenzende weidegebied bereikbaar voor de veeboeren. Uniek om te zien, want elders zijn zulke veedriften meestal verdwenen bij hervakeling. De familie Van Weede van kasteel Bingerden deed vroeger aan bosbouw, toen die nog lonend was. Uit die tijd komen we nog

bewijzen tegen zoals bosdelen met acacia en zoete kers.

We wandelen in een grote bocht om het 'Lange Bos' heen. Hier en daar moeten we over prikkeldraden stappen. We komen verderop door een stuk bos dat nog de Blauwe Kapel heet. Toen hij hier kortbij woonde en als kind veel speelde, hoorde Nol Roelofsen wel die benaming, maar niets over een verdwenen kapel. Ginds is het IJskelderbos, waar ooit zo'n bunker vol met ijsschotsen de voorloper van de diepvries vormde. We lo-

► Nol Roelofsen (links) en Paul Aukes aan het begin van de oude veedrift tussen Bingerden (op de foto de rechterkant) en de voormalige meent van Angerlo. foto Jan van den Brink

pen langs de nieuwe koeienstal van een biologische boer langs een bosdeel van onder meer zoete kers weer terug naar Eekholt.

► Omgeving Bingerden heeft veel namen uit het verleden en toont nog oude elementen in het landschap

Hoorden we steeds al ergens een massaal gekak van grauwe ganzen, verder op de wandeling zien we in de verte de grote grazende kolonie zitten. De rijke natuur op Bingerden biedt ons hop, groeiend aan een knotwilg, afgedruken van reeënhoeven, vijf ootevaars, enkele zware eiken, een vluchtende haas, sleedoornstruiken, een bonte specht, een sneeuvelde pimpelmees. In natte

weilanden groeit hier en daar pitrus, wat volgens Paul Aukes wijst op een zure ondergrond. En we proeven kraailoek. Eetbaar, pittig, maar Roelofsen zegt toch liever een fijn karbonaadje te eten. Kruidige humor op een heerlijk bospad.

Dit is deel 37 in de serie Oost-Gelderse landschapsmonumenten. In natter achterhoekweermooi.nl